

THE COMEBACK KID

In de jaren '90 was **Evert Aalten** (71) toonaangevend in de Nederlandse karpervisserij. Er verschenen drie boeken van zijn hand en hij schreef spraakmakende artikelen voor diverse hengelsportmagazines – waaronder Hét VISblad. Omstreeks de eeuwwisseling werd het stil rondom Aalten, maar na twintig jaar afwezigheid verscheen er eerder dit jaar weer een artikel van hem in Spiegel Magazine. We zochten de 'herintreder' op voor een interview over zijn comeback.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: SANDER BOER & EVERT AALTEN

Pas na vijf worpen is Evert tevreden over de plek waar zijn montage ligt.

De watertemperatuur blijft voor Evert een belangrijke graadmeter qua hoeveelheid voer die hij brengt.

Evert: 'Het aas moet één geheel zijn'

Het was na twintig jaar afwezigheid best even wennen voor Aalten. "Ik kwam terug in een wereld die compleet is veranderd", blikt Evert terug op zijn rentree als karpervisser in de zomer van 2021.

"Op afstand bestuurbare voerboden, geavanceerde dieptemeters, super de luxe big pit molens, allerlei bijzonder ingewikkelde rigs, onthaakmatten. Dat leek in de versterkten niet op de visserij die ik van vroeger kende." Wat ook anders was in vergelijking met de jaren '80 en '90 waren de talrijke blanks. "Natuurlijk gebeurde het voorheen ook zeker wel eens dat ik niets ving, maar nu leek het wel structureel te zijn. Het moderne karpervissen – ik had online video's bekeken en artikelen van karper-

'EENVOUDIGE KNOPEN ALS DE PALOMAR EN DE KNOTLESS KNOT MOEST IK OPNIEUW AANLEREN'

cracks gelezen – kreeg ik maar niet in de vingers. Het leek haast wel alsof ik niet meer kon vissen."

EIGEN KRACHT

Op advies van zijn vrouw Helma – die hem wel vaker goede raad geeft, zie het kader *Twintig jaar pauze* op pagina 33 – ging hij uit van zijn eigen kracht. "Indachtig het gezegde 'schoenmaker blijf bij je leest' las ik mijn eigen boeken", zegt Evert terwijl hij aan de lijn van een van zijn hengels een speciale thermometer knoopt. "Even kijken wat de temperatuur van het water is. Die vormt namelijk de leidraad hoeveel voer ik op de stek breng in de twee dagen voorafgaand aan de sessie – ik vis tegenwoordig zo'n drie keer per week." Met net geen 13° C zitten we begin november nog op 'de laatste zomerse' waarden. "Zakt de watertemperatuur onder de twaalf graden, dan gaat de karper richting wintermodus. De spijsvertering van de vis vertraagt, wat betekent dat je minder hoeft te voeren om de vis op je stek vast te houden. Heb ik gelezen in een bekend karperboek van vroeger", zegt hij met een vette knipoog.

PIETJE PRECIES

De rig die hij aan de lijn knoopt is wel heel modern. "Een D-rig. Die prikt snel en goed", zegt Evert terwijl hij

'DURE BOILIES ZEGGEN ME NIETS, VOORAL DE REST VAN JE AANPAK MOET KLOPPEN'

de onderlijn showt. Op de slechts 20 cm lange rig zit een tungsten gewichtje voor extra goede inhakingskansen, waarna het laatste stukje onderlijn is gestript. "Zo kan de haak mooi vrij bewegen. Ook het haakaas heeft dankzij de kleine bait swivel op de D-rig kicker (een kant-en-klare *line-aligner* voor het D-rigsysteem) veel bewegingsvrijheid zodat de inhaking niet wordt belemmerd." Met veel aandacht en precisie bewerkt hij vervolgens de boilie en 15 mm pop-up die samen als *snowman* op de hair zijn bevestigd. "Het moet één geheel worden", licht hij toe terwijl-ie de twee aassoorten in dezelfde cilindervorm snijdt." Met hetzelfde oog voor detail positioneert hij de hengel. Pas na vijf keer inwer-

pen ligt de rig op de juiste plek. "Ik ben een Pietje precies. Maar nu laat ik de boel verder ook lekker met rust – aanbeten natuurlijk uitgezonderd."

COMPACT VOEREN

Hengel nummer twee belandt op hetzelfde plateau-tje, zij het aan de andere kant van de pakweg tien vierkante meter grote zone. "Daar is het een meter of zeven diep, de zandbodem mooi hard, vlak en heb ik de afgelopen dagen compact gevoerd." Dat laatste detail stamt nog uit zijn periode als wit- en wedstrijdvisser. "Komt er een vis azen, dan heb ik die op zo'n geconcentreerde voerplek vlug te pakken. Hij hoeft immers niet over een groot oppervlak te zoeken naar waar er wellicht wat te halen valt." De theorie dat karpers schrikken van een compacte voerplek hangt Evert dan ook niet aan. "Volgens mij is het heel simpel: je moet zo voeren dat zelfs de domste vissen begrijpen waar ze moeten zijn voor een gemakkelijke hap. Dat doe ik dus compact, met boilies plus wat tijgernoten. Die laatste om de vis langer bezig en dus vast te houden op je voerplek." Om de vissen erop te attenderen dat er wat te halen valt, voert hij bij aanvang van de sessie veertien boilies per hengel bij. "Veertien is mijn geluksgetal. En een beetje geluk is ook als karpervisser nooit weg." >>

"Mijn oude, vertrouwde tweeënehalf-ponders werken ook nu nog prima."

De hengels van Evert zijn handgebouwd en voorzien van een persoonlijke touch.

PR VERBETERD

Als 'herintreder' heeft hij daarover niet te klagen. "Waar mijn PR voorheen op 37 pond stond, heb ik sinds ik weer vis al een veertiger gevangen. Naar mijn idee zat er vroeger overal meer, maar kleinere karper. Tegenwoordig zwemmen er veel meer grote vissen rond." Dat hij op de wateren waar hij nu vist al snel de grote karpers ving, bevestigt de theorie van het afromen die Aalten in zijn eerste boek beschreef. "Op een blanco stek – die nooit of lange tijd niet is bevist – pak je met een uitgekende voer- en vismethode al snel de topvissen. De eerste aanbeten op een nieuwe stek zijn daarom heel belangrijk. Die vissen mag je eigenlijk niet verspelen."

Daarvoor vertrouwt Evert op de handgebouwde hengels waar hij vroeger mee viste. "Die zijn met 2,5 lbs vrij licht vergeleken met de huidige karperstokken. Maar dankzij de parabolische actie is de demping van de blank groter en de kans dat de haak lost kleiner. Bovendien heb je zo ook meer plezier van de dril."

VERTROUWEN

Die sensatie zit er dit keer helaas niet in. De elektronische beetmelders zwijgen in alle talen. "Signalen van actieve karper – springende vis, een staart boven water – heb ik ook nog niet gezien. Er zijn vermoedelijk ook dagen dat ze niets eten", peinst Evert. Hij zal het later thuis allemaal opschrijven. "Ik houd alles bij. Zo creëer je een naslagwerk voor de toekomst. Na verloop van tijd kun je zien wat wel en wat niet werkt, zodat alle stukjes van de puzzel eerder op hun plaats vallen. In mijn geval is het na twintig jaar ook weer waterkennis opdoen en gevoel krijgen met wat je aan het doen bent." Bij dat laatste is vertrouwen essentieel. "Dan maakt de rest niet zoveel meer uit. Dure boilies zeggen me bijvoorbeeld niets. Ik geloof wel in consequent voorvoeren met boilies van goede kwaliteit. Dat hoeven geen grote hoeveelheden te zijn. Zo voerde ik de dag voordat ik de veertiger ving 1 kilo boilies en 200 gram tijgernoten (bij een watertemperatuur van 13° C). Die vis kwam 's middags al na anderhalf uur op de mat. Daarom is het

>> TWINTIG JAAR PAUZE

Door een samenloop van omstandigheden stopte Aalten twintig jaar geleden met karpervissen. "Vanaf midden jaren '90 viste ik al een stuk minder fanatiek. De uitdaging was op veel wateren weg en met die eindeloze discussies over aas en voer was ik ook wel klaar. Toen mijn moeder – die ik jarenlang fulltime verzorgde en mijn karpersteun en toeverlaat was – in 2000 overleed doofde het vuur." Dat laaide echter onverwacht weer op. Na een duwtje in de rug van zijn vrouw Helma maakte Evert in 2021 een account aan op Facebook. Behalve school- en studiegenoten van vroeger trof hij daar ook oude bekenden uit het karperwereldje. "Nadat ik op mijn profiel wat verhaaltjes had geschreven over de goeie oude karpertijd, werd ik bedolven onder de vriendschapsverzoeken en hartverwarmende reacties van oude visvrienden en kennissen. Zo raakte ik opnieuw verzeild in karperkringen en begon het weer te kriebelen. Toen de boel op slot ging vanwege corona werd de drang om te gaan vissen echt groot en sindsdien ben ik weer besmet met het karpervirus."

haakaas in mijn optiek uiteindelijk het meest ondergeschikt. Daarmee pluk je slechts de vruchten van al je voorbereidingen. De aanpak moet kloppen. Alleen dan kun je blanken met vertrouwen: komt de vis vandaag niet op de mat, dan de volgende keer wel."

PLEZIER VOOROP

Het gebeurt met enige regelmaat dat hij een blank noteert. "Daar schrik ik niet zo snel meer van omdat ik weet dat ik op moeilijk water vis. Bovendien zijn mijn sessies met zo'n 6 uur vistijd – vaak vanaf het middaguur tot de avondschemering – relatief kort. Maar overdag vissen vind ik prettiger en leuker. Dan zie ik alles goed en geniet ik met volle teugen. En zeker 90% van mijn vissen ving ik op klaarlichte dag, dus de noodzaak om in het donker te gaan zitten is er niet." Het plezier in het vissen staat duidelijk voorop bij Aalten. "Daarom doe ik dingen volgens mijn eigen principe. Dat eerste boekje van mij mag dertig jaar oud zijn, een hoop zaken zijn nog altijd relevant. Het werkt nog steeds, dus ik vis met vertrouwen. Er zijn zat andere manieren waarop het ook kan, maar deze ligt mij simpelweg het beste." Van enige druk is tenslotte ook geen sprake. "De 40-ponder die ik graag wilde vangen, kan ik afstrepen. Verder heb ik geen doelstellingen. Gewoon rustig aan en lekker vissen. Er zijn namelijk meer dingen in het leven dan karpervissen, zo heb ik de afgelopen twintig jaar geleerd."

Enkele recente vangsten van 'Mister Afroomtheorie'

Ook dik twintig jaar later zweren veel karpervissers nog altijd bij Evert's filosofie over voertactieken.